

[Hasle.]

blevet rejst med den fornødne Styrke, hvis ikke Oppositionen havde grebet ind. At Sagen i Dag er blevet hele Rigsdagens, glæder mig naturligvis kun, men det kan ikke fordunkle de Kendsgerninger, jeg her har fremholdt. Jeg nævnte i min første Tale Spørgsmaalet, om Politimesteren havde rekvireret Domsmandslisten, og jeg vil gerne anmode den højtærede Justitsminister om, at dette Spørgsmaal bliver taget med ind under Undersøgelserne. Denne Sag maa overhovedet — og det er Justitsministeren sikkert enig i — undersøges helt til Bunds. Der er f. Eks. fremsat den Tanke: det var vel ikke Anklagemyndighedens Hensigt at gøre de paagældende inhabile ved at lade dem afhøre som Vidner, idet den, der har været afhørt som Vidne, er afskaaret fra at være Dommer? Jeg har visse Holdpunkter for, at noget saadant kan have foreligget, og jeg maa anmode den højtærede Justitsminister om at undersøge denne Sag.

Jeg vil i den Forbindelse nævne, at det er ganske interessant, at den Domsmand, som erklærede, at han var L. S.-Mand, blev spurgt, om han havde været Tilhører ved Terndruplund-Mødet — der var altsaa en Mulighed for at afhøre ham som Vidne —, medens den Domsmand, der erklærede, at han hverken var Nazist eller L. S.-Mand, netop ikke blev spurgt, om han havde deltaget i Terndruplund-Mødet. Det er dog en Kendsgerning, som man ikke ganske kan se bort fra, og som maa undersøges.

Jeg skal slutte med paa det ærede Medlem Hr. Elgaards og egne Vegne at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Tinget fastslaaer, at enhver politisk Udspejgelsen af Domsmand om deres politiske Sindelag er stridende mod dansk Lovgivnings Grundsætninger, og idet Tinget misbilliger, at der er handlet mod disse Grundsætninger ved, at Domsmandene Jens Pallesen og Christen Christensen den 10. Januar d. A. har været underkastet politimæssig Afhøring om deres politiske Sindelag, erklærer Tinget sig tilfreds med, at det nu gennem Justitsministerens Udtalelser er fastslaaet, at førstnævnte Princip vil blive hævdet med Fasthed fra Ministeriets Side,

og gaar dernæst over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget fastslaaer, at en-

hver politisk Udspejgelsen af Domsmand om deres politiske Sindelag er stridende mod dansk Lovgivnings Grundsætninger, og idet Tinget misbilliger, at der er handlet mod disse Grundsætninger ved, at Domsmandene Jens Pallesen og Christen Christensen den 10. Januar d. A. har været underkastet politimæssig Afhøring om deres politiske Sindelag, erklærer Tinget sig tilfreds med, at det nu gennem Justitsministerens Udtalelser er fastslaaet, at førstnævnte Princip vil blive hævdet med Fasthed fra Ministeriets Side,

og gaar dernæst over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Foruden den oprindelige foreligger nu ogsaa denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen til Forhandling.

Elgaard: Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Tingets ærede Medlemmer at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Hasle og mig stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Justitsministeren (Steincke): De Udtalelser, der er fremsat fra de forskellige ærede Talere, giver mig ikke Anledning til mange yderligere Bemærkninger. Jeg finder navnlig ikke Grund til i Anledning af den ærede Ordførers (Hasle) Oplæsning af Bladene at ripostere ved at oplæse en Række Udklip, der paa Forhaand mistænkeliggør den Besvarelse, jeg vilde give, eller min Holdning i Sagen. Det gælder „Nationaltidende“, det gælder et L. S.-Organ, det gælder „Vestkysten“ og andre Blade. Det forekommer mig, at den Debat, vi fører her, er af den Karakter, at det er alt for underordnet, hvad et eller andet Blad har skrevet under andre Forudsætninger for saa og saa mange Dage siden.

Jeg er i al Almindelighed enig med den ærede Ordfører for Forespørgerne i hans Udtalelser om Forholdet mellem Domsmandssager og Nævningesager, men jeg vil dog ikke antage, at den ærede Ordfører vil have noget imod et Cirkulære, der er formuleret saaledes som det, jeg læste op.

Den ærede Ordfører sagde, at man glemte fuldkommen at spørge, om vedkommende var Socialdemokrater, og den samme Betragtning — altsaa Mistænkeliggørelse af Statsadvokatens Hensigt med Forespørgselen — kom naturligvis, havde jeg nær sagt, frem fra det ærede Medlem Hr. Hartel med flere. Hvis man skal tro paa Statsadvokat Thomsen — og i Øjeblikket